

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1920 kl. 4 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 5, i anledning av väckt motion angående skrivelse till Konungen i fråga om åvägabringande av en statistisk undersökning angående motboksinnehavarnas fördelning efter kön m. m.

Motionen. I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 186, hava herrar *Björkman* och *Söderbom* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t ville uppdraga åt kontrollstyrelsen eller åt någon dess tjänsteman att företaga en statistisk undersökning angående motboksinnehavarnas fördelning efter kön, ålder, civilstånd, inkomst, yrke och hemort.

Beträffande motiveringen till denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet. Motionärerna påpeka, att en utredning i delvis samma syfte som nu påkallas ägt rum redan 1916, men att resultatet av denna undersökning *dels* numera är föråldrat på grund av motboksstockens sedermera inträffade starka ökning, *dels* icke lämnar material till bedömande av samtliga de förhållanden, vilkas belysning anses önskvärd. Vidare anföres att primäruppgifterna till den nu påkallade undersökningen till viss del redan föreligga, och att en bearbetning av sagda utan vidare tillgängliga uppgifter skulle som resultat ge en utmärkt bild av dryckessedens utbredning inom olika delar av landet. Utskottet anser, att en dylik be-

arbetning av redan förefintligt material, därest densamma över huvud taget kan befinnas önskvärd och erforderlig, bör ankomma på kontrollstyrelsens eget initiativ.

Vad åter beträffar frågan om utredning angående motboksinnhavarnes fördelning inom olika befolknings-, inkomst- och yrkesgrupper, finner utskottet, att verkställandet av en dylik undersökning — för så vida den kan anses tjäna det av motionärerna angivna ändamålet: belysning av möjligheterna att genomföra och upprätthålla ett förbud — måste anses falla inom nykterhetskommitténs verksamhets- och befogenhetsområde. Då, enligt vad utskottet inhämtat, sagda kommitté icke funnit nödvändigt att föranstalta om en så beskaffad utredning, torde härav följa, att kommittén icke kunnat tillmäta saken den av motionärerna påstådda stora betydelsen. Vid sådant förhållande torde man ha rättighet betvivla, att den praktiska nyttan av en utredning i det syfte och med den omfattning motionärerna föreslagit, blir så pass avsevärd, att den uppväger de ansevliga kostnader, som äro förbundna med dels utredningen i och för sig, dels — och förnämligast — publicerandet av utredningsresultatet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 februari 1920.

På utskottets vägnar:

OSKAR NYLANDER.

Närvarande: herrar Nylander, S. O., Larsson, J. T., Andersson, K. A., Norling, N. S., Johansson i Löfholmen*), Almqvist, N. J. F.,*) och Steinholtz, U. B.*)

*) Ej närvarande vid justeringen.